

РЕШЕНИЕ

№ 270

гр. София, 13.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 16.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11927** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 АПК, във връзка с чл.172, ал. 5

ЗДвП.

Образувано е по жалба на С. Г. К. от [населено място] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0370-000112 от 11.09.2019г. на Началник група към ОДМВР-М., РУ-В.. С жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена при неправилно приложение на процесуалния и материалния закон. Твърди се, че фактическата обстановка отразена в АУАН и впоследствие в издадената ПАМ не отговарят на действителната такава. Иска се съдът да постанови решение, с което да се отмени процесната заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Х., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът- редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Административен съд София град, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорената административна заповед приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0370-000112 от 11.09.2019г. на Началник група към ОДМВР-М., [населено място] на С. Г. К. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.2, б. а от ЗДвП – временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността.

С Акт за установяване на административно нарушение № 929 от 11.09.2019г. е констатирано, че на същата дата около 14,15 часа в [населено място], по ул. Република, лицето С. Г. К. управлява лек автомобил марка „Фолксваген”, модел „Пасат” с рег. [рег.номер на МПС] с техническа неизправност - шумозаглушително устройство.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на С. К. на 30.09.2019 г. Жалбата до съда е подадена на 14.10.2019г., в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбоподателят е надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК – адресат на оспорения акт, с който се засягат права. Оспорва се подлежащ на оспорване административен акт. С оглед на изложеното, жалбата е допустима.

По същество, същата е основателна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма, като в хода на развитото се административно производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила.

Оспорената заповед обаче е издадена при неправилно приложение на материалния закон, като съдът намира, че не е доказано наличието на неизправност по моторното превозно средство по смисъла на посочената в АУАН разпоредба на чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП, което да изисква налагането на ПАМ по чл.171, т.2, буква „а“ от ЗДвП. Цитираната норма на чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП е бланкетна и не конкретизира каква трябва да е техническата неизправност на едно МПС, която да релвира извършване на нарушение по този текст. Видовете техническа неизправност на едно МПС са подробно посочени в разпоредбата на чл. 10 от ППЗДвП, като посочването на конкретна неизправност в случая, от кръга на изброените в чл. 10 от ППЗДвП (което не е направено в процесната ЗППАМ), обуславя наличието на нарушение по чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП и следва същата да бъде посочена както в АУАН, така и в ЗППАМ.

В § 6, т. 71, т. 72 и т. 73 от ДР на ЗДвП е дадена легална дефиниция за всеки вид неизправност, а именно: незначителна, значителна и опасна. Видовете неизправност от своя страна пък са подробно изброени в чл.37 от Наредба № Н-32/2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. Тълкувайки определенията за видовете неизправност, настоящата инстанция преценява, че липсата или повредата на шумозаглушително устройство (в случая не става ясно какъв точно е проблема с шумозаглушителното устройство) не оказват сериозно въздействие върху безопасността на превозното средство, както и не оказва въздействие върху околната среда, поради което следва да се класифицира именно като „незначителна неизправност“. Тоест в процесния казус, видно и от описаната в АУАН респ. ЗППАМ фактическа обстановка, не може да се приеме, че се касае за наличието на нарушение по чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП, както е посочил АО. В допълнение следва да се посочи, че в самия АУАН не е уточнено дори каква е неизправността на процесното МПС – посочено е само „шумозаглушителното устройство“, като не е установено дали изобщо не се касае за липса на такова, което от своя страна би било квалифицирано като друго, предвидено в ЗДвП нарушение.

По изложените съображения оспореният административен акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени и направените по делото разноски в размер на 360 лв., от които 10 лв. – за държавна такса и 350 лв. за адвокатско възнаграждение, съгласно представения по делото списък по чл.80 ГПК.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд София град, III-то отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0370-000112 от 11.09.2019г. на Началник група към ОДМВР-М., РУ- В..

ОСЪЖДА ОДМВР- М. да заплати на С. Г. К. от [населено място] сумата в размер на 360 лв. (триста и шестдесет лева разноси по делото).

Решението не подлежи на обжалване съгл. чл.172, ал.5 ЗДвП.

Съдия: